

Proverbe - Bruce Anstey

Capitolul 9

Intelepciunea il ajuta pe tanar sa-si construiasca propria casa (versetul 1)

"Intelepciunea", in acest capitol, trece de la singular la plural in originalul ebraic. Aceasta implica, poate, faptul ca tanarul a gasit pe cineva cu care sa-si construiasca o casa. Se pare ca acum exista un sot si o sotie care lucreaza impreuna cu Intelepciunea, construindu-si casa. Ei sunt una cu Intelepciunea in scop - atat de mult incat nu sunt mentionati direct. "Si o funie impletita in trei nu se rupe usor" (Eccl. 4:12). In timp ce Intelepciunea ii ajuta sa-si construiasca casa, nu este vazuta ca fiind capul casei; acesta este rolul barbatului (Ef. 5:23). Despre Hristos nu se spune niciodata ca este capul casei unui crestin.

Primul lucru pe care il observam este in legatura cu casa pe care o construiește Intelepciunea; aceasta are "sapte stalpi" (Prov. 9:1). Acest lucru ar indica faptul ca este o casa stabila. Domnul Hayhoe a sugerat urmatoarele sapte lucruri care ar fi pilonii unei case stabile:

- Ambii parinti Il cunosc pe Hristos ca Mantuitor (Fapte 16:31).
- Domnia lui Hristos este recunoscuta in viata lor (1 Cor. 7:39).
- Ordinea lui Dumnezeu in ceea ce priveste conducerea este respectata (1 Cor. 11:3).
- Citirea Cuvantului si rugaciunea sunt o practica regulata (1 Petru 3:7).
- Exista dragoste si respect reciproc intre sot & sotie (Ef. 5:22-30; 1 Cor. 7:3-5).
- Exista comunicare (1 Petru 3:7).
- Exista ingaduinta & iertare (Ef. 4:2, 32).

Versetul 2

Al doilea lucru care marcheaza aceasta casa este faptul ca "si-a injunghiat jertfa" (Prov. 9:2). Acest lucru vorbeste despre faptul ca aceasta casa este plina de mireasma lui Hristos si de marea Sa jertfa. Aspectul jertfei lui Hristos aici nu este atat de mult ispasirea Sa, ci bunavointa Sa de a-si da viata pentru noi (1 Ioan 3:16). Aceeasi jertfa de sine marcheaza aceasta casa.

In al treilea rand, se spune: "Ea si-a amestecat vinul" (Prov. 9:2). Vinul este o figura a bucuriei (Ps. 104:15; Jud. 9:13; Luca 10:34). Aceasta inseamna ca este un camin fericit.

Un al patrulea lucru este: "Si-a pregatit masa" (Prov. 9:2). Se pregateste o masa cu mancare. Hristos este hrana spirituala a poporului Sau (Ioan 6:54-58). Este o casa in care exista hrana spirituala.

Versetele 3-5

Un al cincilea lucru care caracterizeaza aceasta casa este ospitalitatea. "*Si-a trimis slujnicele; ea striga pe varfurile locurilor inalte ale cetatii: „Cine este nepriceput sa vina aici!” Celui fara minte ii zice: „Veniti, mancati din painea mea si beti din vinul pe care l-am amestecat"* (Prov. 9:3-5). Aceasta casa este deschisa pentru cei care doresc adevarul. Ea este folosita pentru a promova lucrurile lui Hristos si pentru zidirea poporului Domnului. In mod similar, casele noastre trebuie sa fie pentru sustinerea marturiei crestine (1 Cor. 16:15-16).

Versetul 6

Un al saselea lucru care caracterizeaza aceasta casa este separarea de lume. "Lasa nebunia si traiti; si mergeti pe calea inteligentei!" (Prov. 9:6). Aceasta casa nu este deschisa celor "nebuni", celor "rai" si celor "batjocoritori".

Versetele 10-12

In sfarsit, casa pe care o construieste Intelepciunea este marcata de "frica de Domnul". Exista un respect sanatos fata de frica de Dumnezeu si o dorinta de a-l fi pe plac (1 Petru 1:17). Sunt promise "zile" fericite si rodnice pentru cei din aceasta casa care traiesc in teama de El (Prov. 9:10-12).

Versetele 13-18

Capitolul se incheie cu un contrast incredibil, descriind casa pe care o construieste "o femeie nebuna" (Prov. 9:13-18). Ea este plina de imoralitate si rautate. Gospodaria unei astfel de persoane este macinata de pacat si de intristare. Ea sta ca o marturie a nebuliei de a nu tine seama de Intelepciune. Este marcata de orice altceva in afara de fericire si de binecuvantarea lui Dumnezeu. Capitolul incepe si se incheie cu indemnul de a manca, dar ce diferenta!

Astfel, in aceasta sectiune (capitolele 1-9) avem un ciclu complet al vietii unui israelit temator de Dumnezeu. Un tata si o mama evlaviosi si-au crescut fiul (adica generatia urmatoare) pentru

Domnul, iar acesta, la randul sau, merge mai departe si isi creste familia pentru Domnul (Prov. 13:22).

Capitolul 8

Fiul pleaca de acasa cu intelepciune (versetele 1-21)

In capitolele 1-7 am vazut ca intelepciunea este pretuita; acum, in capitolele 8 si 9 vedem intelepciunea practicata de tanar. Expresia "fiul meu" nu mai apare in aceasta sectiune. Indemnurile paterne si materno inceteaza, dar constatam ca intelepciunea pe care tanarul a ajuns sa o pretuiasca ramane cu el. In acest capitol, el este vazut ca si cum ar fi plecat din casa tatalui sau (unde a avut parte de indrumarea si instruirea parintilor sai inca din primele zile) cu intelepciunea legata de gatul sau, care il ghideaza, il sfatuieste si il tine pe cale. Ce privilegiu a avut el sa creasca intr-o casa evlavioasa, cu parinti care il iubesc si ii poarta de grija si care l-au instruit. Ei au cautat sa-l echipeze cu tot ceea ce ar avea nevoie pentru viata, in lucrurile morale, spirituale si temporale. In mod similar, vine un moment in care fiecare tanar paraseste casa parintilor sai pentru a-si croi drumul in viata (Prov. 8:1-21).

Pentru acest tanar a sosit timpul incercarilor. El este vazut la "rascrucea" vietii. O rascruce de drumuri este locul unde se ia o decizie. Calatorul trebuie sa decida ce drum sa ia. Dar Intelepciunea pe care a invatat-o este acolo cu el, ajutandu-l sa faca alegerile corecte! Nota: chiar lucrurile care au fost promise la inceputul cartii (capitolul 1:2-4) se vad aici, in acest capitol, cu tanarul! Cele zece lucruri mentionate in capitolul 1 - "intelepciune", "invatatura", "pricepere" etc. - sunt toate aici - cu exceptia "nepartinirii" si a "discretiei". (Se pare ca "nepartinirea", care are de-a face cu intelegerea principiilor, si "discretia", care are de-a face cu aplicarea chibzuita a principiilor, sunt lucruri care vin doar cu experienta, asa ca el cu greu putea sa mearga mai departe cu ele in acest moment al vietii sale).

Intelepciunea este in genul feminin in tot acest timp, ceea ce poate implica faptul ca trebuie sa pastram adevarul in afectiunea noastra (Prov. 7:4; Ps. 119:11).

Intelepciunea este Domnul intruchipat (versetele 22-31)

In ultima parte a capitolului 8, valul este ridicat de la Intelepciune pentru a indica faptul ca este vorba de Domnul Isus Hristos inainte de a se intrupa - inainte de a deveni Om. Noul Testament afirma acest lucru, referindu-se la El ca fiind Intelepciunea lui Dumnezeu (1 Cor. 1:24, 30). In acest pasaj, sunt folosite diferite expresii pentru a indica gloriile lui Hristos preincarnat:

"Domnul ma avea la inceputul caili Sale, inaintea lucrarilor Sale de demult" (Prov. 8:22). Aceasta este o referire la relatia eterna a lui Hristos cu Dumnezeu ca Fiu (Ps. 2:7).

"Din eternitate am fost unsa, de la inceput, inainte de a fi pamantul." (Ps. 8:23) Aceasta vorbeste despre faptul ca functia Sa de Mesia ("Hristosul" - Ioan 1:41) este din vesnicie.

"Cand nu erau adancuri am fost nascuta" (Prov. 8:24-27). Aceasta vorbeste despre faptul ca distinctia lui Hristos in Dumnezeire este o personalitate distincta din vesnicie.

"Cand aseza norii sus, cand fantanile adancului deveneau tari, cand impunea marii hotararea Sa, ca apele sa nu treaca peste porunca Lui, cand stabilea temeliile pamantului, atunci eu li eram mester [...]". Acest lucru vorbeste despre creatia lui Hristos (Prov. 8:28-30a; Ioan 1:3; Col. 1:6; Evr. 1:2).

"si zilnic eram desfatata Sa, veselindu-ma intotdeauna inaintea Lui". (Prov. 8:30b). Aceasta vorbeste despre faptul ca El este obiectul etern al inimii Tatalui Sau (Ioan 1:14, 18; 17:24).

Versetele 32-36

Ultimele versete ale capitolului rezuma faptul anterior: daca o persoana umbla cu Intelepciunea (Hristos), va fi "ferice", gasind adevaratul sens al "vietii". Dar cel care pacatuieste nu face decat sa se raneasca pe sine insusi - "isi face rau sufletului sau" (Prov. 8:32-36).

Capitolul 7

Nebunia imoralitatii (versetele 1-5)

Ultima lectie se concentreaza pe nebunia imoralitatii. El este avertizat cu privire la seductiile raului moral. Din nou, aceasta lectie incepe cu un indemn de a pastra lucrurile care au fost invatate pana acum. "*Fiul meu, pazeste cuvintele mele si pastreaza cu tine poruncile mele*" (Prov. 7:1-5).

Evitarea imoralitatii (versetele 6-10)

Lectia evitarii imoralitatii si a seductiei acesteia trebuie invatata de la protectia casei parintesti. Acest lucru se vede in faptul ca tanarul se uita prin "zabrelele" casei si observa un tanar nebun care este sedus de o adultera rea - o prostituata (Prov. 7:6-10). Ceea ce trebuie sa stim despre lume si despre caile ei rele ar trebui sa fie invatat in cadrul protectiei casei. Acest lucru arata ca nu este nevoie sa mergem in lume pentru a invata despre pacat. Acesta este un exemplu de "indrumare in prevedere" mentionata in capitolul 1:3, care are de-a face cu dobandirea de cunostinte prin observarea

experientelor nefericite ale altora.

Portretizarea nebuniei imoralitatii (versetele 10-27)

Nebunia imoralitatii este infatisata in fata fiului. Ea incepe cu faptul ca o persoana se afla in locul nepotrivit la momentul nepotrivit (Prov. 7:7-9). Urmeaza apoi o relatare vie a caii prostituatei si a rusinii pe care o primeste cel care se lasa atras de ea (Prov. 7:10-27). In timp ce fiul se pregateste sa plece de acasa, el ramane cu aceasta avertizare solemna despre pacatul imoralitatii gravata in minte.

Capitolul 6

Cum sa ne ferim de lipsuri financiare

Pe masura ce tanarul imbatraneste si se pregateste sa intre in campul muncii, unde isi va castiga existenta, i se dau cateva principii utile despre cum sa se descurce cu banii. Nu am intalnit niciodata un tanar care sa nu-si doreasca sa aiba succes, dar, pentru a avea succes, el trebuie sa aiba cateva principii solide in ceea ce priveste gestionarea banilor. In acest capitol (6), el este avertizat cu privire la trei lucruri pe care trebuie sa le evite in mod deosebit si care l-ar putea duce la ruina financiara.

Evita a te pune garant (versetele 1-5)

"Fiul meu, daca te-ai pus garant pentru aproapele tau, daca ai batut palma cu un strain, esti prins in cursa prin cuvintele gurii tale, esti inlantuit de cuvintele gurii tale; fa aceasta acum, fiul meu, si elibereaza-te, pentru ca ai cazut in mana aproapelui tau: du-te, smereste-te si insista pe langa aproapele tau. Nu da somn ochilor tai, nici atipire pleoapelor tale. Elibereaza-te, ca o caprioara din mana vanatorului si ca o pasare din mana pasararului" (Prov. 6:1-5).

In primul rand, este instruit sa nu aiba datorii - fie ca este vorba de o datorie personala, fie ca este raspunzator pentru datoria altcuiva. (Un "garant" inseamna a se face pe sine raspunzator pentru datoria altei persoane.) "Aproapele tau" in aceasta situatie ar putea fi vecinul tau care vrea sa fii cosemnatar pentru el la o achizitie pe care vrea sa o faca. "Strainul" ar fi compania de imprumuturi careia ar trebui sa ii oferiți garantia prin semnatura dumneavoastra. Daca tanarul ar ajunge vreodata intr-o astfel de situatie, el trebuie sa iasa din ea cat mai repede posibil. Lectia de aici este cat se poate de clara: nu va faceti niciodata raspunzator personal pentru orice datorie, fie ca este vorba de propria datorie sau de cea a altcuiva.

Multi au ajuns la ruina financiara din cauza "capcanei creditelor". Una dintre cele mai periculoase "capcane" este un card de credit. Nu spun ca nu ar trebui sa aveti unul, dar trebuie sa intelegem ca dobanzile si penalitatile se pot aduna mai repede decat va puteti imagina. Cardurile de credit sunt la indemana pentru comoditate si pentru urgente, dar trebuie sa fim atenti pentru a evita capcana "banilor de plastic". Este remarcabil faptul ca toate referirile din Scriptura la imprumutul de bani sunt negative! Multi oameni ajung in situatii financiare nebanesti sprijinindu-se pe sistemul de credit al acestei lumi atunci cand sunt tineri si, inainte ca abia sa fi inceput viata lor, au in fata ani de munca pentru a se elibera de incurcaturi.

Evita sa cheltuiesti tot castigul (versetele 6-8)

In stransa legatura cu acumularea de datorii este cheltuirea a tot ceea ce se castiga. Acest lucru, desigur, nu este recomandabil si demonstreaza o mare lipsa de autocontrol. Pentru a preda lectia de a economisi ceea ce muncesti, tanarul este indrumat catre furnica. "*Mergi la furnica, lenesule, ia seama la caile ei si fii intelept; ea, care nu are nici o capetenie, supraveghetor sau conducator, isi pregateste painea vara si isi aduna hrana la seceris*" (Prov. 6:6-8). Cele doua semne remarcabile ale furnicii sunt industria si pastrarea a ceea ce a muncit. Exista perioade in care a face bani poate fi mai favorabil (adica "vara" si "secerisul") si vor exista perioade in care va fi mai dificil (iarna). Furnica muncesti din greu in perioadele favorabile si economiseste in vederea celorlalte perioade.

Harnicia si economisirea sunt necesare (versetele 9-11)

Nu este nimic rau in a munci din greu, iar persoana care muncesti din greu va merge cu siguranta inainte in viata (Prov. 22:29). Din nefericire, unii oameni sunt lenesi fara motivatia de a munci. Ei par sa aiba intotdeauna o scuza pentru a explica de ce nu se pot ridica si munci (Prov. 26:13-16).

Cu toate acestea, succesul este mai mult decat a munci din greu. Un al doilea lucru pe care il putem invata de la furnica este ca trebuie sa depozitam ceea ce muncim. Acest lucru inseamna ca trebuie sa fim economi si frugali. Furnica nu ne invata sa strangem averi pentru noi insine (Prov. 23:4-5), ci ca trebuie sa avem bun simt in gestionarea banilor pe care i-am castigat. Trebuie sa existe un echilibru; o regula generala este sa fim economi fata de noi insine si generosi fata de altii (Ef. 4:28; 2 Cor. 9:7). Nebunul, pe de alta parte, este extravagant. El cheltuieste tot ceea ce castiga (Prov. 21:20).

Pentru a economisi bani este nevoie de disciplina. Timpul pentru a incepe sa exercite acest tip de autocontrol este in tinerele. Multi oameni isi irosesc jumatate din viata pana sa isi dea seama ca trebuie sa economiseasca, astfel pierzand timp pretios. Daca o persoana ar economisi 1 dolar pe zi (banii cu care va cumparati bautura racoritoare de dupa-amiaza) cu o dobanda de 8%, in decursul vietii sale de aproximativ 70 de ani ar avea 1.190.012 \$ - peste un milion de dolari! Realitatea solemnata aici este ca, daca ai deja 20 de ani, ai pierdut 20 de ani si iti mai raman doar 50 de ani,

daca Domnul nu vine in timpul acela. Economisind 1 dolar pe zi timp de 50 de ani, cu o dobanda de 8%, veti obtine 237.952 de dolari. Aceasta este o diferenta mare! Daca, insa, economisesti 5 dolari pe zi (150 de dolari pe luna) cu o dobanda de 6% timp de 50 de ani, ai avea 1.949.762 de dolari - aproape doua milioane de dolari! Si, economisind doar 5 dolari pe zi, in cele mai multe cazuri, o persoana ar avea inca destula energie pentru a o folosi pentru Domnul si pentru altii (Gal. 6:10). Scopul nostru aici nu este de a starni lacomia si ravana oamenilor, ci de a ne face un punct de vedere de a fi atenti cu banii nostri. Mesajul evident este urmatorul: Cu cat se incepe mai repede, cu atat mai bine.

Adevarul este ca lipsa acestor doua lucruri (disciplina si economisirea) aduce in cele din urma saracia - "si saracia ta va veni ca un hot" (Prov. 6:9-11).

Evitati inselatoria (versetele 12-15)

A fi inselat de un escroc - "un om al lui Belial" - este un alt lucru care poate duce o persoana la ruina financiara. Trebuie sa fim atenti in toate relatiile noastre cu oamenii din aceasta lume, fie ca este vorba de afaceri sau de relatiile noastre private. Tanarului i se ofera o descriere a caracterului unei astfel de persoane pe care trebuie sa o evite (Prov. 6:12-15). Asa cum trebuie sa discearna caracterul unei femei rele, el trebuie sa stie sa citeasca indicele caracterului unui om rau. Din Scriptura reiese clar ca nu trebuie sa sa batem palma (sa facem afaceri) cu un necredincios sau cu cineva care nu traieste pentru a-L multumi pe Domnul (2 Cor. 6:14-17). Astfel de incurcaturi pot duce la multa suferinta si chiar la ruina financiara.

Sapte pacate capitale (versetele 16-19)

Alte semne revelatoare ale unei astfel de persoane sunt date in sapte pacate care marcheaza o persoana care nu umbla cu Domnul (Prov. 6:16-19).

Realitatea guvernarii lui Dumnezeu - Imoralitatea sexuala (versetele 20-23)

Ultimele doua lectii au legatura cu imoralitatea sexuala. Prima pune accentul pe realitatea judecatii guvernamentale a lui Dumnezeu resimtita in viata cuiva. Incepe cu tatal si mama care il roaga pe tanar sa nu renunte la lucrurile pe care l-au invatat. "*Fiul meu, pazeste porunca tatalui tau si nu parasi invatatura mamei tale*" (Prov. 6:20-23). El trebuie sa lege ceea ce a invatat de "gatul" sau, iar acestea il vor "tine" pe cale.

Versetele 27-29

Daca le va parasii invatatura, i se reaminteste de lucrarea inevitabila a judecatii guvernamentale a lui Dumnezeu in viata sa. Se arata ca o intalnire cu o "femeie rea" si pacatele curviei si adulterului au repercusiuni in viata cuiva. "*Poate un om sa ia foc in san si sa nu-i arda hainele? Poate cineva sa umble pe carbuni aprinsi si sa nu-si friga picioarele? Asa si cel care intra la sotia aproapelui sau: oricine se va atinge de ea nu va fi nevinovat*" (Prov. 6:27-29). Persoana care comite adulter este lipsita de bun simt si se distruge pe sine din punct de vedere social, spiritual si moral si, poate, chiar fizic (Prov. 6:32).

Realitatea este ca "va capata o rana si dispret si nu i se va sterge rusinea" (Prov. 6:33).

Capitolul 5

Bucuria casatoriei si a fidelitatii (versetele 20-23)

Subiectul casatoriei este adus in fata tanarului in capitolul 5. Avand in vedere ca undeva in jur de 50% din casatoriile din America se incheie astazi prin divort, este foarte necesara o instruire in acest domeniu. Lectia anterioara despre calauzirea din partea Domnului (cap. 4:20-27) este bine plasata; niciodata nu ar putea fi mai importanta decat atunci cand se cauta o sotie.

Nu este gresit sa vrei sa fii casatorit, caci Biblia spune: "Casatoria sa fie tinuta in onoare" (Evr. 13:4). Nu este gresit nici ca un tanar sa caute o sotie, caci tot ea spune: "Cine a gasit o sotie a gasit un lucru bun" (Prov. 18:22; 31:10; Gen. 24). Cu toate acestea, mii de tineri bine intentionati au adus tristete si suferinta in viata lor prin faptul ca s-au casatorit cu persoana nepotrivita. Tinand cont de acest lucru, tanarul este invatat despre ce sa caute la o potentiala sotie si la ce sa fie atent.

Sotia nepotrivita (versetele 1-13)

"Fiul meu, ia seama la intelepciunea mea; pleaca-ti urechea la priceperea mea, ca sa pastrezi discretia, si buzele tale sa pastreze cunostinta. Pentru ca buzele femeii straine picura miere si cerul gurii ei este mai alunecos decat untdelemnul; dar la urma ea este amara ca pelinul, ascutita ca o sabie cu doua taisuri. Picioarele ei coboara la moarte, pasii ei conduc in Locuinta mortilor" (Prov. 5:1-5)

Capitolul descrie doua femei - cea gresita (vs. 3-13) si cea corecta (vs. 15-21). Una este numita "femeia straina" (vs. 3), iar cealalta este numita "sotia tineretii tale" (vs. 18). Femeia straina este mentionata de cinci ori in aceasta sectiune a Proverbelor, subliniind importanta evitarii ei.

Trasaturile ei sunt urmatoarele:

- Este o vorbareata - are "darul de a vorbi". (Prov. 2:16; 5:3; 6:24; 7:5; 7:21; 9:15).

- Ea este independenta; nu locuieste in casa tatalui ei, ci are propriul ei loc (Prov. 2:18).
- Ea este agresiva, "alergand" dupa baieti (Prov. 6:26; 7:13; 7:15; 9:15).
- Ea este zgomotoasa si incapatanata - nu se caracterizeaza prin supunere (Prov. 7:11 - "fara astampar", 9:13 - "galagioasa").
- Ea nu este o fata harnica. Lucrul cu mainile ei nu este mentionat niciodata, in timp ce mainile femeii virtuozase sunt mentionate de sapte ori (Prov. 31:10-31). Ea este caracterizata ca fiind o persoana care sta pe scaun (Prov. 9:14).
- Ea se impodobeste in mod lumesc cu haine si cosmetice (Prov. 7:10, 16-17).
- Ea nu stie cum sa se descurce cu banii (Prov. 7:20).
- Ea poate sa se poarte spiritual cand este nevoie, avand anumite principii religioase (Prov. 2:17; 5:14; 7:14).
- Ea are o moralitate gresita (Prov. 7:17-18).

Un lucru important in gasirea persoanei potrivite este sa stii ce sa cauti la o fata. Fiecare persoana da un indiciu cu privire la caracterul sau. Trebuie, prin urmare, sa invatam cum sa citim acel indice. Prin evidentierea trasaturilor fetei de care tanarul trebuie sa stea departe, puterea lui de discernamant se ascute.

O realitate solemna (versetul 14)

Este interesant faptul ca intre cele doua femei din acest capitol se afla realitatea solemna: "*Eram deja aproape de orice rau, in mijlocul multimei si al adunarii!*" (Prov. 5:14). Acest lucru arata ca te poti intalni cu usurinta cu persoana nepotrivita chiar in adunarea sfintilor! Nu ai nicio garantie ca, pentru ca o fata vine la intalnirile biblice, automat ar fi o sotie buna.

Cheia unei casnicii fericite (versetele 15-21)

Apoi, in ultima parte a capitolului, tanarul este instruit cu privire la relatia care trebuie sa existe intre sot si sotie. Se insista asupra sfinteniei si fidelitatii ca fiind cheia unei casatorii reusite (Prov. 5:15-21). Bineinteles, Domnul trebuie sa ocupe primul loc in inima ambelor persoane. Lucrurile care ar trebui sa o caracterizeze pe "sotia tineretii tale" sunt:

- Ea are un interes pentru lucrurile divine (Prov. 31:30).
- Ea recunoaste domnia lui Hristos (1 Cor. 7:39).
- Ea te lasa sa-ti ocupi locul de lider in relatie, dat de Dumnezeu (1 Cor. 9:5).
- Ea are un spirit bland si linistit (1 Pet. 3:3-6).

- Ea nu se ocupa cu impodobirea, dar stie cum sa arate bine (1 Tim. 2:9-10; 1 Pet. 3:3-5; Prov. 31:22).
- Ea este harnica - stie sa gateasca, sa coasa, etc. (Prov. 31:13-15; 31:19).
- Stie sa se descurce cu intelepciune cu banii (Prov. 31:11; 31:16; 31:24).
- Ea sprijina slujirea sotului ei pentru Domnul (Comp. Prov. 31:8-9 cu 31:20).
- Ea are principii morale corecte (Prov. 5:19).

Exercitiul pentru tanar este sa invete cum sa identifice o fata evlavioasa de o fata lumeasca - cineva care ii va fi de ajutor in viata de una care nu. Acest exercitiu de a observa anumite trasaturi de dorit si de nedorit la o fata poate fi facut cu mult inainte ca un tanar sa se casatoreasca. Astfel, puterea noastra de discernamant va fi ascutita.

Avertizare in privinta lipsei de fidelitate in casnicie (versetele 15-21)

La sfarsitul capitolului, tanarul este avertizat cu privire la judecata guvernamentala legata de infidelitatea in casatorie (Prov. 5:22-23).

Capitolul 4

Indrumare divina pe cale (versetele 1-11)

Se pare ca prima parte a capitolului 4 apartine aceluiasi subiect. Tanarului i se reaminteste ca adevarul practic pe care il invata este ceea ce a fost transmis de la generatiile anterioare (Prov. 13:22). El trebuie sa-l pretuiasca si sa nu-l "uite" (Prov. 4:1-9).

Pe masura ce tinerii cresc, au tendinta de a crede ca nu mai au nevoie de sfaturile parintilor lor. Dupa ce au dobandit unele cunostinte proprii, ei sunt inclinati sa creada ca sunt pregatiti pentru diferitele provocari ale vietii. Parintii acestui tanar il incurajeaza sa isi tina urechile deschise la sfaturile lor. "*Asculta, fiul meu, si primeste cuvintele mele, si anii vietii tale se vor inmultii*" (Prov. 4:10). Nu suntem niciodata prea batrani pentru a primi ajutor si sfaturi. Tanarul a pornit bine, dupa ce a invatat cateva lucruri importante. "*Te voi invata calea intelepciunii, te voi conduce pe cararile dreptatii*" (Prov. 4:11). Acum el trebuie sa continue in ele.

Versetul 12

El a fost îndrumat de părinții săi în primii ani de viață, dar, pe măsură ce crește, trebuie să învețe să se uite la Domnul pentru a fi îndrumat pe cale, pentru că părinții săi nu vor fi întotdeauna acolo. Prin urmare, subiectul acestei lecții este privirea către Domnul pentru îndrumare pe cale. Versetul al 12-lea este cel mai bine redat din versiunea siriaca. El spune: "*Când vei merge, pașii tăi nu vor fi strămătoriți; și când vei alerga, nu te vei poticni*". Acest lucru arată că Domnul vrea să ne calauzească pe cale. Părinții pot căuta să-și îndrume tinerii, și acest lucru este bun, dar vine un moment în care trebuie să caute ei înșiși îndrumarea Domnului.

Cea mai mare decizie în viață

Oricât de ciudat ar fi, atunci când o persoană este tânără și are cea mai puțină înțelepciune și experiență, ea este chemată să ia cele mai mari decizii din viața sa! Cele mai importante decizii pe care le luăm - cele care adesea afectează restul vieții noastre - sunt de obicei luate în tinerețe. Iar deciziile pe care le luăm în tinerețe au un rol în modelarea caracterului nostru pentru toată viața. Câteva exemple sunt:

- Primirea lui Hristos ca Mântuitor al nostru.
- Renunțarea vieții noastre la Domnia Sa.
- Partasia creștină în care ne închinăm.
- Cu cine ne vom căsători.
- Locul de muncă secular în care ne vom angaja.
- Locul în care vom locui.
- Tipul de tovarăși cu care ne vom asocia.

Patru moduri principale în care Domnul ne îndrumă

1. **Prin cunoașterea prezenței Domnului cu noi – Comuniunea** – (Exod. 33:13-15; Ps. 32:8). Nu ar trebui să vrem să facem nimic sau să mergem nicăieri în această lume dacă nu putem avea sentimentul prezenței Domnului cu noi. Acest lucru are de-a face cu a avea o pace în sufletele noastre - ceva ce fiecare creștin ar trebui să aibă în viața sa și care vine în mod natural din umblarea cu Domnul. Coloseni 3:15 spune: "*Si pacea lui Hristos, la care ați fost chemați într-un singur trup, să stăpânească în inimile voastre și fiți multumitori*". Nu ar trebui să lăsam niciodată să intre în viața noastră ceva care ar putea tulbura această pace. Deoarece starea normală a creștinului este de a umbla în partasie cu Domnul ca un lucru obișnuit, dacă facem un pas greșit, vom simți imediat că ceva nu este în ordine - cu alte cuvinte, ne vom pierde pacea. Atunci trebuie să ne întoarcem pe calea de la care ne-am abatut, aceea de a face voia lui Dumnezeu. În acest fel, Domnul ne

calauzeste dandu-ne sentimentul prezentei Sale. Daca o persoana nu umbla in mod normal in partasie cu Domnul, atunci acest mijloc minunat de a fi calauzit de El nu va fi cunoscut, iar acesta este un lucru trist. Pur si simplu nu exista niciun substitut pentru comuniune. Sa nu facem NICI UN PAS in viata noastra daca asta inseamna ca vom pierde sentimentul prezentei Domnului.

2. **Prin principiile din Cuvantul lui Dumnezeu** – (Ps. 119:105, 130) Dumnezeu ne-a dat un alt mod prin care ne calauzeste - prin Cuvantul Sau. Ne putem intreba cu privire la o anumita decizie pe care suntem pe cale sa o facem: "Coincide acesta cu Cuvantul lui Dumnezeu? Exista un principiu in Cuvant care sa sustina acest lucru?". Cuvantul lui Dumnezeu traseaza o cale sigura si fericita pentru noi prin aceasta lume. Pe masura ce adunam principii din Scriptura si le punem in vistieria noastra, vom putea apela la ele in caz de nevoie si, astfel, vom fi calauziti.

3. **Prin Providenta** – (Prov. 16:9; Ier. 10:23). Providenta este Dumnezeu care lucreaza in culisele vietii. Deoarece Domnul are la dispozitie toata puterea din cer si de pe pamant, El poate lucra si lucreaza in toate aspectele vietii de zi cu zi. Nimic nu se intampla din intamplare. Se spune in Plangerile 3:37: "Cine este acela care zice ceva si se implineste fara ca sa fi poruncit Domnul?". Nimic nu se poate intampla fara ca El sa o randuiasca. Aceasta este providenta Sa divina. El ne calauzeste prin anumite lucruri pe care le permite sa vina in viata noastra, prin care noi discernem voia lui Dumnezeu.

Trebuie sa fim atenti atunci cand ne lasam calauziti de circumstante, pentru ca putem fi inselati. Pericolul consta in incercarea de a interpreta circumstantele atunci cand nu suntem in comuniune. Intr-adevar, in fiecare mod in care Dumnezeu ne calauzeste, trebuie sa fim in comuniune cu Domnul pentru a discerne voia Sa. Daca nu suntem, vom crede ca avem voia Lui in minte cand nu o avem, si vom interpreta gresit situatia.

4. **Prin profeti sau profetese** – (Prov. 11:14; 12:15). Un alt mod in care Domnul ne calauzeste este prin gura profetilor sau a profeteselor. Dumnezeu se foloseste si astazi de profeti. El se foloseste de fratii nostri pentru a ne spune ce gandeste El. Unul dintre fratii nostri poate veni la noi cu Cuvantul lui Dumnezeu si sa ne dea un sfat dumnezeiesc - fie ca este solicitat sau nu. Ei actioneaza ca profet sau profetesa, iar noi trebuie sa-i ascultam. Apostolul Pavel a spus: "Nu dispretuiti profetiile" (1 Tesaloniceni 5:20).

Asa stand lucrurile, va indemnăm sa ii ascultati pe cei care au o oarecare cunoastere a cailor lui Dumnezeu, care au umblat cu Domnul si au experienta pe aceasta cale. Ei va pot da sfaturi bune in ceea ce priveste marile decizii ale vietii. Trebuie sa fiti atenti, bineinteles, pentru ca exista o multime de sfaturi gratuite care circula. Daca asculti pe toata lumea, s-ar putea sa primești sfaturi nepotrivite.

Doua cai (versetele 14-18)

In capitolul 4:14-18 sunt doua cai care se intind inaintea tanarului - "calea celor rai" si "calea celor drepti". El este sfatuit, desigur, sa nu mearga pe calea celor rai, ci mai degraba sa o evite (vs. 14-17). Daca este dependent de Domnul, nu va intra pe calea celor rai, caci Domnul va pazi

picioarele sfintilor Sai (1 Sam. 2:9).

Importanta pazirii inimilor noastre (versetele 20-23)

Din nou, fiul este indemnat sa nu lase sa scape ceea ce a invatat deja, ci mai degraba sa adauge ceva. *"Fiul meu, ia aminte la cuvintele mele, pleaca-ti urechea la spusesele mele! Sa nu se departeze de ochii tai, pastreaza-le in adancul inimii tale! Pentru ca ele sunt viata pentru cei care le afla, si sanatate pentru toata carnea lor. Pazeste-ti inima mai mult decat tot ce se pazeste, pentru ca din ea ies izvoarele vietii"* (Prov. 4:20-23).

Deoarece exista pericolul ca inima sa fie ratacita, urmatoarea lectie are legatura cu pazirea inimii care trebuie pazita "mai mult decat tot ce se pazeste". Tanarului i se arata ca intreaga viata a unei persoane va fi afectata de ceea ce se intampla in "inima" sa. Versetele 24-27 arata cum "gura", "ochii" si "picioarele" vor urma in mod natural ceea ce ocupa inima. Deseori vom auzi oameni spunand: "Oh, imi place asta... ." Cu toate acestea, trebuie sa fim atenti la ceea ce ne permitem sa iubim, pentru ca inima noastra ar putea fi atrasa de aceasta.

Deciziile in viata nu trebuie luate cu inima (sediul emotiilor si al dorintelor), ci mai degraba cu spiritul nostru (partea inteligenta si constienta de Dumnezeu a fiintei noastre). Atunci cand emotiile si afectiunile se implica in procesele de luare a deciziilor in viata, vom fi indusi in eroare. Cand altceva decat Hristos a acaparat inima, acest lucru intuneca gandirea unei persoane. Atunci cand inima este afectata, mintea poate fi inselata, crezand ca a luat decizia corecta. Persoana va fabrica tot felul de motive pentru a explica de ce trebuie sa aiba sau sa faca ceva. Prin urmare, daca vrem sa fim pastrati, spiritele noastre trebuie sa preia conducerea in supunerea la principiile Cuvantului. Apostolul Pavel a spus: *"Iar Insusi Dumnezeuul pacii sa va sfinteasca deplin: si intreg duhul vostru si sufletul si trupul sa fie pastrate fara vina la venirea Domnului nostru Isus Hristos"* (1 Tes. 5:23).

Capitolul 3

Increderea si cinstirea Domnului (versetele 1-4)

Urmatoarea lectie (Prov. 3:1-10) se invarte in jurul invatarii de a ne increde si de a-L onora pe Domnul in chestiunile practice ale vietii noastre. Fiului i se spune, in primul rand, sa nu se intoarca impotriva a ceea ce a castigat pana acum. *"Fiul meu, nu uita invatatura mea si inima ta sa pazeasca poruncile mele; pentru ca ele iti vor adauga lungime zilelor si ani de viata si pace. Bunatatea si adevarul sa nu te paraseasca. Leaga-le in jurul gatului tau; scrie-le pe tablita inimii tale: si vei capata favoare si buna intelegere in ochii lui Dumnezeu si ai omului."* (vs. 1-4). Este important sa umblam in ceea ce am invatat si sa nu ne permitem sa regresam (Fil. 3:16). Domnul ne va da mai multa lumina pentru carare pe masura ce mergem mai departe cu El.

Versetetele 5-6

Fiul este indemnat: "*Increde-te in Domnul cu toata inima ta si nu te sprijini pe priceperea ta! Recunoaste-L in toate caile tale si El iti va netezi cararile.*" (vs. 5-6). Increderea in Domnul vine din ascultare. Daca cineva a aplicat adevarul pe care l-a invatat in lectia anterioara, se va increde in Domnul in problemele vietii. Cu cat Il cunoastem mai bine, cu atat ne vom increde mai mult in El. Increderea in Domnul este unul dintre cele patru lucruri pe care Solomon le indica ca fiind necesare pentru o viata fericita. Acestea sunt:

- Increderea in Domnul. "*[...] oricine se increde in Domnul este fericit!*" (Prov. 16:20).
- Obtinerea intelepciunii si a intelegerii. "*Ferice de omul care gaseste intelepciune si de omul care dobandeste pricepere!... Ea este un pom al vietii pentru cei care o imbratiseaza si ferice de cel care se tine de ea cu tarie.*" (Prov. 3:13-18).
- Ascultarea de principiile Cuvantului. "*[...] dar ferice de cel care respecta legea*" (Prov. 29:18).
- Ajutarea celorlalti. "*[...] ferice de cine se indura de cei intristati*" (Prov. 14:21).

Versetetele 7-8

Opusul increderii in Domnul este increderea in sine. A ne "sprijini" pe "propria noastra intelegere" este un adevarat pericol. Tanarul, prin urmare, este indemnat: "*Nu fi intelept in ochii tai; teme-te de Domnul si departeaza-te de rau. Aceasta va fi sanatate pentru trupul tau si inviorare pentru oasele tale.*" (v. 7-8). Suntem avertizati mai tarziu in carte ca un nebun se increde in propria inima (Prov. 28:26).

Versetetele 9-10

Pe langa increderea in Domnul este si cinstirea Domnului in viata noastra. "*Onoreaza pe Domnul cu avutul tau si cu cele dintai roade din tot venitul tau: astfel granarele ti se vor umple cu belsug si teascurile tale se vor revarsa de must.*" (vs. 9-10). Tot ceea ce avem li apartine Lui, dar suntem testati cu privire la realitatea acestui lucru atunci cand Domnul permite ca o mica parte din bunurile acestei lumi sa ajunga in mainile noastre. Il vom folosi pentru El sau pentru noi insine? Este privilegiul nostru sa alegem un nivel de trai modest pentru noi insine si sa punem totul in sprijinul marturiei Domnului. In acest fel Il onoram pe Domnul cu averea noastra. Acest lucru se refera la a-i da Domnului ceea ce I se cuvine in viata noastra. De asemenea, are legatura cu administrarea bunurilor Sale de catre noi, deoarece "*al Domnului este pamantul si tot ce cuprinde el, lumea si cei care locuiesc in ea*" (Ps. 24:1). Nu trebuie sa ne gandim ca numai un adult matur ar trebui sa-i dea

Domnului ceea ce i se cuvine. Exista ceva frumos in cazul unui tanar care se increde in Domnul si Il pune pe primul loc in viata lui sau a ei.

Israelitului care a dat Domnului ceea ce i se cuvenea, i s-a promis o rasplata mai mare decat ceea ce a dat. In timp ce binecuvantarile crestinului sunt spirituale si ceresti, noi credem ca Domnul nu este inca datornicul nimanui - El nu va fi depasit de poporul Sau. Daca dam ceea ce avem in interesul Domnului, El nu ne va lasa sa suferim pierderi. H. A. Ironside a remarcat: "Multi sfinti continua sa traiasca intr-o saracie relativa din cauza indiferentei sale fata de principiul stabilit aici".

Profitand de pe urma disciplinelor Domnului (versetele 11-12)

In continuare, fiul este instruit cu privire la scopul lui Dumnezeu in disciplinarea copiilor Sai. "*Fiul meu, nu dispretui indrumarea Domnului si nici nu desconsidera mustrea Lui; pentru ca Domnul il mostra pe acela pe care il iubeste, ca un tata pe fiul in care isi gaseste placerea.*" (Prov. 3:11-12). Pur si simplu, Dumnezeu Isi antreneaza poporul Sau pentru a semana mai mult cu Fiul Sau in ceea ce priveste caracterul si caile lor. Deoarece exista multe lucruri in fiecare dintre noi (atitudini etc.) care nu sunt asemenea Domnului Isus, Dumnezeu se va folosi de presiunile vietii - incercarile, necazurile si dificultatile - pentru a lucra aceste lucruri din noi.

Toti cei care fac parte din familia lui Dumnezeu experimenteaza aceste discipline din partea Domnului. Este o chestiune de familie cu Dumnezeu nostru. Elihu a spus pe buna dreptate: "*cine invata pe altii ca El?*" (Iov 36:22) In Evrei 12:9 se spune ca El este "*Tatal duhurilor [umane]*", in sensul ca El antreneaza spiritele noastre in scoala Sa. Domnului nu-i face placere sa provoace durere nimanui, dar El stie ca este necesar uneori pentru formarea caracterului nostru. "*Pentru ca El nu necajeste, nici nu intristeaza cu placere pe fiii oamenilor*" (Plan. 3:33). Putem fi siguri ca El va ingadui in viata noastra doar lucruri care sunt pentru binele nostru final. El urmareste un singur lucru - formarea sufletelor noastre si modelarea caracterelor noastre dupa chipul Fiului Sau (Rom. 8:29).

Fiul este instruit sa ia tot ceea ce intra in viata lui ca pe ceva ce Domnul are sa-i spuna. El este avertizat de o tendinta comuna la multi dintre noi - aceea de a reactiona gresit la lucrurile pe care Dumnezeu le permite. In primul rand, el nu trebuie sa o "dispretuiasca" (Prov. 3:11), ceea ce inseamna sa nu tina cont sau sa se razvrateasca impotriva incercarilor care vin in viata noastra. O persoana poate sa se umfle in piept si sa dea din umeri, fara sa recunoasca mana Domnului; si astfel, nu va obtine niciun folos din ele. In al doilea rand, fiul nu trebuie sa le "desconsidere" (vs. 11). Acest lucru vorbeste despre descurajarea cauzata de ceea ce Domnul trimite in viata noastra si, astfel, sa ne pierdem vointa si sa renuntam. Daca va adopta aceasta atitudine fata de incercarile vietii, nu va obtine niciun profit din disciplina Domnului. Scriitorul cartii Evrei citeaza acest pasaj in capitolul al 12-lea si apoi adauga ca singura atitudine potrivita pe care trebuie sa o luam in fata incercarilor vietii este aceea de a fi exersati de ele (Evrei 12:11). Cand suntem exersati, aceasta va aduce "rodul datator de pace al dreptatii" in viata noastra.

Diferite tipuri de disciplina

Sa ne amintim ca nu toata disciplina este o pedeapsa. Aceasta este o neintelegere frecventa. Exista diferite tipuri de disciplina in scoala lui Dumnezeu, trimise in scopuri diferite:

- Disciplina punitiva (pedepsitoare) - trimisa pentru a produce pocainta din cauza pacatului/pacatelor pe care cineva le face (1 Cor. 11:32; Iov 36:9-11).
- Disciplina preventiva - trimisa pentru a ne pastra smeriti si astfel sa fim feriti de cadere (2 Cor. 12:7-10).
- Disciplina pregatitoare - trimisa pentru a ne pregati pentru o anumita slujba la care ne-a chemat Domnul (2 Cor. 1:3-6).
- Disciplina curatitoare - trimisa pentru a indeparta trasaturile de caracter care impiedica chipul lui Hristos sa se arate clar in noi (Ps. 139:3; Prov. 25:4; Ier. 48:11; Mal. 3:3-4). Rezultatul este ca se produce "mult rod" in viata noastra (Ioan 15:1-6).

Daca nu mergem pe o cale de neascultare, disciplina pe care o experimentam in viata noastra nu este o pedeapsa, ci mai degraba o formare a caracterului. Cu toate acestea, daca mergem pe o cale a neascultarii si ne razvratim sub disciplinele Domnului, vom pierde cu siguranta binele pe care El vrea sa ne invete prin ele. Fiind exersati de lucrurile pe care Domnul le ingaduie in viata noastra, avem de castigat din punct de vedere moral si spiritual. "Ferice de omul care gaseste intelepciune si de omul care donandeste pricepere!" (Prov. 3:13). Fericirea (mentionata de doua ori) este un mare rezultat al dobandirii intelepciunii prin disciplina. Valoarea dobandirii intelepciunii in acest mod este subliniata in versetele 14-20.

Dezvoltarea relatiilor (versetele 21-35)

Fiul este din nou indemnat sa nu lase sa scape ceea ce a invatat pana acum. "*Fiul meu, sa nu se departeze acestea dinaintea ochilor tai. Pazeste intelepciunea sanatoasa si discretia; si ele vor fi viata pentru sufletul tau si podoaba pentru gatul tau. Atunci vei umbla in siguranta pe calea ta si piciorul tau nu se va poticni.*" (Prov. 3:21-23).

In versetele 25-35, i se arata ca intelepciunea este valoroasa in construirea relatiilor in viata. Unii oameni nu au nicio dificultate in a-si face prieteni, in timp ce altii par sa se lupte cu acest lucru. Motivul, de multe ori, se afla in ceea ce se invata in aceasta lectie. In esenta, prietenii se fac prin comportamentul corect fata de ceilalti. Tanarului i se dau, asadar, cateva principii calauzitoare care il vor ajuta sa construiasca prietenii bune in viata sa.

Incredere puternica in Domnul

Primul lucru pe care tanarul trebuie sa-l aiba este o incredere puternica in Domnul. "*Nu te teme de spaima neasteptata, nici de pustierea celor rai, cand vine; pentru ca Domnul va fi increderea ta si-ti va feri piciorul sa fie prins*" (Prov. 3:25-26). Daca Il cunoastem pe Domnul si umblam cu incredere in El, acest lucru va fi evident. Este o calitate admirabila - una pe care oamenii o apreciaza. Aceasta nu trebuie confundata cu increderea in sine, care este lucrarea mandriei in carne si oase (Prov. 3:7). Aceasta despre care vorbim este o incredere linistita care vine prin cunoasterea si umblarea cu Domnul. O persoana marcata de o astfel de calitate va fi mai putin inclinata sa umble in lume, cautand aprobarea ei - iar acest lucru este atractiv.

Domnul i-a spus lui Avram: "Umbla inaintea fetei Mele si fii integru" (Gen. 17:1). Dimpotriva, de multe ori suntem inclinati sa umblam inaintea semenilor nostri, iar acest lucru poate fi o capcana (Prov. 29:25). O persoana care este afectata de opinia publica si de caile si stilurile lumii este de obicei lipsita de incredere in Domnul. Pe de alta parte, o persoana care are o incredere linistita in Domnul emana ceva care este atractiv si de dorit.

"*Nu opri binele de la cei carora li se cuvine, cand este in puterea mainii tale sa-l faci*" (Prov. 3:27). Tanarul este indemnat sa faca bine altora cu orice ocazie. O persoana care se remarca prin acte de bunatate va fi bine vazuta si apreciata. A face binele ar include sa fim liberi in a-i lauda pe ceilalti, indiferent de calitatile si succesele pe care le au. (Nu este vorba aici de lingusire, care nu face decat sa intinda o plasa pentru picioarele unei persoane - Prov. 29:5).

"*Nu zice aproapelui tau: „Pleaca si vino din nou, si maine iti voi da”, cand ai la tine ce sa dai*" (Prov. 3:28). Aici, tanarul este incurajat sa nu fie stramtorat si zgarcit cu banii. Acesta este un alt lucru care il va ajuta sa castige respectul celorlalti. Persoana care este bucuroasa sa plateasca pentru rasfaturi etc. va fi bine vazuta. Generozitatea este o trasatura admirabila.

"*Nu planui raul impotriva aproapelui tau, vazand ca locuieste in siguranta langa tine*" (Prov. 3:29). Fiul este indemnat sa aiba grija sa nu faca rau nimanui. Acest lucru poate fi facut atat prin ceea ce spunem, cat si prin ceea ce facem. Putem cu usurinta sa jignim si sa ranim sentimentele oamenilor daca nu suntem atenti la cuvintele noastre. Daca o persoana are obiceiul de a-i injosi pe altii, ceea ce provine adesea din nesiguranta personala, nu se poate astepta sa aiba multi prieteni. Pe de alta parte, persoana care se remarca prin faptul ca este atenta in aceasta privinta va castiga increderea multora.

"*Nu te certa fara motiv cu cineva, daca nu ti-a facut nici un rau*" (Prov. 3:30). Tanarul este sfatuit sa aiba grija sa nu provoace certuri. Ni se spune in alta parte ca o persoana care se face cunoscuta prin cearta are o inima mandra (Prov. 28:25). Unii oameni se caracterizeaza prin cearta, iar aceasta le strica intreaga personalitate. Dupa un timp, ei devin cunoscuti ca: "Acestuia ii place cearta ... " Persoanele certarete au rareori multi prieteni. Pe de alta parte, daca invatam sa fim agreabili cu altii, vom fi apreciati. Lui Aser i s-a spus sa isi inmoaie "piciorul in untdelemn" si va fi "placut" fratilor sai (Deut. 33:24). Intrucat untdelemnul este o figura a Duhului Sfânt, acest lucru vorbeste despre cineva care umbla in Duhul Sfânt. Este esential pentru a se intelege cu oamenii.

"Nu invidia pe omul violent si nu alege niciuna din caile lui. Pentru ca cel stricat este o uraciune pentru Domnul, dar prietenia Sa este cu cei drepti" (Prov. 3:31-32). Aici este avertizat sa nu fie prea indaratnic si asupritor fata de altii. Aceasta nu va produce decat un efect negativ de respingere a oamenilor.

In cele din urma, fiul este incurajat sa umble in smerenie. "*Blestemul Domnului este in casa celui rau, dar El binecuvanteaza locuinta celor drepti. El, in adevar, Isi bate joc de cei batjocoritori, dar da har celor smeriti*" (Prov. 3:33-34). Oamenilor le place o persoana umila. Domnul nostru Isus a fost marcat de aceasta (Mat. 11:29). Mana Lui va fi asupra celor umili pentru binecuvantare in construirea relatiilor cu altii, dar va fi impotriva celor care nu sunt caracterizati de principiile acestei lectii.

Capitolul 2

Implementarea lecturii si a rugaciunii in viata noastra - citirea cu sarguinta a Bibliei (versetele 1-2)

Pe masura ce fiul creste, parintii il invata o alta lectie - importanta cititului si a rugaciunii. "*Fiul meu, daca vei primi cuvintele mele si vei pastra la tine poruncile mele, incat sa-ti pleci urechea la intelepciune si sa-ti indrepti inima spre pricepere [...]*" (Prov. 2:1-2) Patru verbe sunt folosite aici pentru a descrie citirea Cuvantului cu scop si convingere. Aceste patru cuvinte nu descriu o lectura ocazionala a Scripturilor; ele implica un studiu organizat si sarguincios.

Exista o serie de motive pentru care crestinul ar trebui sa citeasca Biblia. Motivul preponderent este acela de a invata mai multe despre Hristos. "*Cercetati Scripturile, pentru ca ganditi ca in ele aveti viata eterna, si ele sunt acelea care marturisesc despre Mine*" (Ioan 5:39, Luca 24:25-27, 44). El este centrul intregii Scripturi. Cand Dumnezeu a scris Scripturile prin Duhul Sfânt, El L-a avut pe Fiul Sau inaintea Lui; si a randuit ca, daca vrem sa primim o binecuvantare din citirea Scripturilor, atunci trebuie sa-L avem si noi inaintea noastra! Aceasta va avea ca rezultat o mare bucurie (Ier. 15:16; Ps. 119:162).

De asemenea, un crestin isi citeste Biblia pentru a primi lumina si indrumare pe calea sa, prin care este ferit de planurile nimicitorului (2 Tim. 3:15; Ps. 17:4; Ps. 19:7; Ps. 119:105,130; 2 Imp. 6:8-12).

Un alt motiv pentru care crestinul citeste este acela de a creste spiritual in harul lui Dumnezeu, prin care se formeaza in el caracterul lui Hristos (1 Petru 2:2; 2 Corinteni 3:18).

De asemenea, el citeste Biblia pentru a afla despre binecuvantarile sale spirituale, care sunt in Hristos, dupa care este zidit si intarit in credinta cea mai sfanta (Fapte 20:32; Rom. 16:25-26; Iuda 20).

El citește pentru a primi mângâiere, putere și bucurie în vremuri de încercare și tristețe (Rom. 15:4; Ps. 119:49-50).

El citește pentru a-și curăța sufletul de spurcăciune și de păcat prin spălarea apei prin Cuvânt și, dacă este nevoie, pentru a produce pocăință, mărturisire și restaurare la Domnul. Scripturile au un mod practic de a ne curăța sufletul (Ps. 119:9; Ef. 5:26; Ps. 19:7).

Citește pentru a afla despre evenimentele viitoare, prin care este instruit cu privire la scopul lui Dumnezeu de a-L glorifica pe Fiul Său în lumea viitoare, în două sfere: în cer și pe pământ (2 Petru 1:19-21; Apoc. 1:1-3; Ef. 1:10).

Rugăciune sinceră (versetele 3-5)

Indemnul părintesc continuă: "*Da, dacă vei striga după pricepere și-ți vei înalta glasul pentru înțelegere, dacă o vei cauta ca pe argint și o vei cerceta ca pe comorile ascunse, atunci vei pricepe temerea de Domnul și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu.*" (Prov. 2:3-5). Alte patru verbe sunt folosite aici pentru a descrie rugăciunea sinceră. Aceste patru cuvinte merg dincolo de simpla "rostire" a rugăciunilor. Rugăciunea înseamnă a vorbi cu respect cu Domnul Isus și cu Dumnezeu Tatăl (1 Tim. 4:5). Fiecare creștin ar trebui să aibă o relație cu Domnul.

Un creștin se roagă pentru ca dorește să aibă partășie și comuniune cu Domnul. El se încrede în Domnul (Prov. 16:20), revarsându-și inima către El așa cum ar face-o către cel mai apropiat prieten (Ps. 62:8).

El se roagă pentru a-și exprima dependența față de Domnul în chestiuni de îndrumare și de orientare în viață (Ps. 16:1; Prov. 3:5-6; Luca 11:3; Ezra 8:21).

El se roagă (mijlocește) pentru alții (1 Tim. 2:1; Col. 4:3). El aduce la Domnul numeroasele nevoi ale celor din lume și dintre frații săi, cerându-l să îi ajute în nevoile lor specifice.

Creștinul se roagă pentru a cere Domnului lucrurile de care are nevoie în propria viață (Ioan 14:13-14, 16:23-24; 1 Ioan 3:22, 5:14-15).

Responsabilitate (versetul 6)

Citirea Scripturii și rugăciunea merg împreună - nu le poți separa cu adevărat. Observați că ambele lucruri se bazează pe cuvântul condițional "dacă" (v. 1, 3). Acest lucru arată că suntem responsabili să facem aceste lucruri. Părinții evlavioși vor cauta să aducă Cuvântul lui Dumnezeu în fața familiilor lor atunci când acestea sunt tinere, prin lecturi biblice în familie etc. Dar adevăratul obiectiv în acest sens este ca, pe măsura ce copiii cresc, să se apuce și să citească și să se roage pe cont propriu. Când sunt mici, părinții o fac împreună cu ei, ca un fel de sistem de sprijin, dar cu timpul ar trebui să

inceapa sa cerceteze singuri Scripturile. Este o bucurie deosebita pentru fiecare parinte atunci cand ii vede pe cei mici din familia sa sa se apuca de Cuvant si il citesc singuri. Marele profit al citirii sarguincioase si al rugaciunii sincere este ca dobandim "intelepciune", "cunostinta" si "pricepere" direct din mana Domnului (vs. 6).

Umblarea in adevar (versetele 7-9)

Apoi, in versetele 7-9 se mai adauga ceva: necesitatea de a umbla in adevarul invatat. "*El pastreaza sfatul sanatos pentru cei drepti, El este scut celor care umbla in integritate, pazind cararile judecatii drepte si tinand calea celor sfinti ai Sai. Atunci vei deosebi dreptatea si judecata si nepartinirea, orice carare buna.*" Punerea in practica a ceea ce invatam in Cuvant este importanta pentru progresul spiritual in viata noastra. Unii nu par sa creasca pentru ca nu vor sa puna in practica adevarul pe care il cunosc. Exista aici promisiuni suplimentare pentru cel care umbla in (practica) adevar. El va dobandi "dreptatea, judecata si nepartinirea".

Avem, asadar, in primele noua versete ale acestui capitol, citire, rugaciune si umblare in adevar. Aceste lucruri sunt colacul de salvare spiritual al credinciosului. Crestinul care isi neglijeaza Biblia si nu se preocupa de rugaciune se indreapta spre o perioada grea a vietii. Mai mult, daca nu punem in practica ceea ce am invatat, nu vom fi pastrati. Simpla cunoastere a adevarului nu ne va pastra pe cale! Acestea sunt lucruri solemne si serioase de luat in considerare.

Trei lucruri "zilnice"

Prin urmare, fiecare tanar trebuie sa implementeze aceste trei lucruri in viata sa cat mai curand posibil pentru a-si asigura un succes bun. Aceste lucruri trebuie sa fie practicate zilnic - nu o data sau de doua ori pe saptamana. Nu putem trai cu mana de ieri! (Ex. 16:19-21)

Trebuie sa cercetam Scripturile "in fiecare zi" (Fapte 17:11-12).

Trebuie sa strigam catre Domnul in rugaciune "zilnic" (Ps. 86:1-3).

Si trebuie sa ne luam crucea si sa-L urmam pe Domnul pe cale "zilnic" (Luca 9:23).

Doi inamici al celui tanar

A doua jumătate a capitolului 2 prezintă două pericole reale în calea creștinului. Ele sunt personificate în "omul rău" - reprezentând influențele seculare (vs. 12) și "femeia străină" - reprezentând influențele religioase (vs. 16). Fagăduința pentru cel care implementează în viața sa citirea Scripturilor, rugăciunea și practicarea adevărului este că va avea de câștigat:

- "Intelepciune", "cunoastere", "pricepere", "dreptate", "judecata" si "nepartinire" (vs. 5-9).
- Bucuria si fericirea personala - este "placuta sufletului tau" (vs. 10).
- Protectie morala si spirituala - "sa te scape de calea celui rau" (vs. 12-15) si "sa te scape de femeia straina" (vs. 16-22).

Preluat de pe [Bible Truth Publishers](#)

Cartea Proverbelor este uneori numita "cartea tanarului" (cap. 1:4), deoarece ofera instructiuni intelepte si patrunzatoare pentru cei fara experienta de viata. Ea prezinta intelepciunea divina pentru calea noastra pamanteasca si este utila pentru toate varstele. Scopul cartii este de a forma un caracter si o conduita buna, astfel incat o persoana sa nu-si strice viata - din punct de vedere moral, financiar, social etc.

Domnul i-a dat lui Solomon intelepciunea Sa (1 Imparati 3:11-12), dar aceasta a fost dobandita de la El in trei moduri principale:

- Prin observare - "Am vazut ... " (Eclesiastul 1:14).
- Prin meditatie - "Am vorbit cu inima mea ... " (Eclesiastul 1:16a).
- Prin experimentare - "[...] am ajuns mare si am dobandit ... " (Eclesiastul 1:16b).

Cartea, in ansamblul ei, are sase diviziuni majore. Acestea sunt marcate de o fraza de inspiratie divina inserata in text, care separa o sectiune de alta. Diviziunile sunt:

1. **DIVIZIUNEA I** - Douasprezece lectii de intelepciune intr-o casa (capitolele 1-9)
2. **DIVIZIUNEA II** - Cartea intai de maxime intelepte ale lui Solomon (capitolele 10-22:16)
3. **DIVIZIUNEA III** - Cuvintele inteleptilor (capitolele 22:17-24:34)
4. **DIVIZIUNEA IV** - Cartea a doua a maximelor intelepte ale lui Solomon (capitolele 25-29)
5. **DIVIZIUNEA V** - Cuvintele lui Agur (capitolul 30)
6. **DIVIZIUNEA VI** - Cuvintele regelui Lemuel (capitolul 31)

Diviziunea I - Douasprezece lectii de intelepciune intr-o casa (cap. 1-9)

Capitolul 1

Zece lucruri dobandite prin aplicarea intelepciunii din Proverbe (versetele 2-4)

Primele versete sunt o introducere la cartea Proverbe. Versetele 2-4 prezinta scopul proverbilor lui Solomon. In aceste versete sunt mentionate 10 lucruri care indica ce vom obtine daca vom aplica invataturile acestei carti.

- **Intelepciune** - cunoastere folosita in mod corect
- **Indrumare** - cunoastere dobandita prin pedeapsa si disciplina
- **Intelegere** - cunoastere dobandita prin consideratie
- **Instructia intelepciunii** - cunoastere dobandita prin umblarea cu circumspectie
- **Neprihanirea (dreptatea)** - conduita si comportament corect
- **Judecata** - discernamant
- **Echitate** - integritate morala impartiala
- **Prudenta (subtilitate)** - capacitatea de a detecta viclenia la altii
- **Cunoastere** - informatii utile
- **Discretie** - atentie in aplicare

Doua lucruri esentiale (versetele 5-7)

Versetele 5 - 7 vorbesc despre doua lucruri care sunt necesare din partea noastra pentru a dobandi intelepciunea invatata in cartea Proverbe:

- In primul rand, trebuie sa existe o dorinta de a invata (v. 5-6).
- In al doilea rand, trebuie sa existe o teama reverentioasa fata de Domnul (v. 7).

O persoana poate fi expusa la cea mai mare intelepciune de la cei mai inzeestrati invatatori, dar nu va profita de ea daca in viata sa nu exista o dorinta de a invata si o teama de Domnul. Viata noastra va arata daca ne temem de Domnul prin faptul ca aplicam sau nu aceste principii practice ale Cuvantului Sau.

Diverse moduri de a invata

Exista, probabil, trei moduri de a invata lectiile vietii:

In primul rand, putem invata din greselile noastre. Putem sa mergem pe calea pe care credem ca este cea mai buna si sa invatam lectiile vietii din experienta - dintre care cele mai multe vor fi probabil dureroase. Aceasta, desigur, nu este cea mai recomandata metoda, pentru ca putem sa ne stricam viata destul de repede si vom fi lasati sa purtam efectele esecurilor noastre pentru tot restul vietii.

O a doua modalitate de a invata lectiile vietii este sa invatam din greselile altora. Acest lucru este mai bun, deoarece nu suferim efectele esecurilor lor in propria noastra viata.

In al treilea rand, cel mai bun mod de a invata lectiile vietii este din Cuvantul lui Dumnezeu. Aceasta este cea mai fericita cale. Dar necesita bunavointa pentru a primi ceea ce spune Cuvantul si reverenta pentru Cine este Cel care a scris acele lucruri. Cineva a spus-o astfel: fericit este omul care invata din greselile sale; si mai fericit este cel care invata din greselile altora, dar cel mai fericit dintre toti este cel care invata din principiile Cuvantului lui Dumnezeu.

Douasprezece discursuri de la parinti la copil

Se pare ca exista 12 invataturi in aceasta sectiune a cartii. Sunt 12 discursuri de la tata/mama la fiu - fiecare incepe cu cuvintele: "Fiul meu" (Exista cateva locuri in care expresia apare in mijlocul unei invataturi. Contextul va arata ca nu este vorba de o invatatura noua, ci continuarea celei in discutie. In traducerea lui J. N. Darby exista o liniuta "em" (-) care indica faptul ca este o continuare a celor de mai sus, exemplu - capitolele 1:15; 6:3).

Contextul acestor discursuri este un camin evlavios in care parintii sunt vazuti indrumandu-si si instruindu-si fiul in problemele vietii. Invaturile sunt sfaturi parintesti care au ca scop pregatirea lui pentru viata. Ei sunt preocupati in primul rand de a-si ajuta fiul (sau fiica) sa ia deciziile corecte in viata.

Aceasta sectiune (capitolele 1-9) se aplica foarte bine parintilor care doresc sa stie ce ar trebui sa isi invete copiii pentru a-i pregati pentru viata. Substanta acestor 12 discursuri este ceea ce orice parinte evlavios ar trebui sa-si invete copiii. Desigur, aceste invataturi sunt aplicabile si tinerilor care incep viata. Acestia sunt numiti in carte "cei simpli" (Prov. 1:4). Acesta nu este un termen dispretuitor; nu se vorbeste despre cineva caruia ii lipsesc puterile mintale, ci mai degraba despre cineva care nu are experienta de viata, adica este naiv. Prin urmare, daca un tanar doreste sa aiba

succes in viata, din punct de vedere moral, spiritual, cat si practic, el trebuie sa aplice pentru el (sau ea) aceste invataturi si sa dovedeasca astfel binecuvantarea lui Dumnezeu.

Daca cineva nu a avut privilegiul de a avea parinti cu frica de Dumnezeu, care sa-i dea sfaturi practice si spirituale solide in problemele vietii, poate relua aceste capitole, punandu-se in locul acestui tanar, si poate profita de aceleasi lectii.

Respectarea sfatului parintilor (versetele 8-9)

Asculta, fiul meu, indrumarea tatalui tau si nu parasi invatatura mamei tale. Pentru ca ele vor fi o cununa de har pentru capul tau si lantisoare in jurul gatului tau. (Prov. 1:8-9)

Respectarea sfaturilor parintilor este prima si, poate, cea mai importanta lectie. Daca nu se stabileste increderea in cunostintele parintilor in materie de viata, copiii nu vor lua in considerare niciuna dintre celelalte lectii pe care parintii au de predat. Aceasta inseamna ca parintii trebuie sa castige urechea copiilor lor la o varsta cat mai frageda si, astfel, sa inceapa sa-i invete aceste lectii importante (Deut. 6:6-7, 11:18-21; Ps. 78:2-7; Prov. 4:1-4; Isa. 38:19).

Fiecare tanar care creste intr-un camin cu frica de Dumnezeu trebuie sa inteleaga ca parintii lor au la inima interesele lor cele mai bune. Exista multe capcane si pericole in care un tanar ar putea cadea daca nu este precaut. Ei ar trebui sa fie recunoscatori ca au pe cineva care sa-i indrume pe caile vietii. Tinerii trebuie sa recunoasca faptul ca parintii lor au experimentat mai multe in viata decat ei si ca pot oferi o perspectiva si o indrumare valoroasa in problemele vietii. Un bun sfat parental este indispensabil pentru cei tineri si neexperimentati.

De multe ori, tinerii cred ca intelegerea lumii si sfaturile tatalui si ale mamei lor sunt inechitate, dar se inseala. Cu siguranta, nu putem fi atat de naivi incat sa credem ca, deoarece parintii nostri nu vorbesc despre lucrurile spurcate pe care le-au vazut si auzit in aceasta lume stricata, inseamna ca nu stiu despre ele! (Ef. 5:11-12) Intelepciunea ne-ar spune sa ne protejam copiii de astfel de lucruri. Parintii care au esuat in anumite domenii ale vietii lor nu le fac niciun serviciu copiilor lor daca vorbesc despre asta in fata lor - fie ca este vorba de pacatele lor de dinainte de pocainta, fie de esecurile de dupa ce au fost mantuiti. Ei nu fac decat sa puna o piatra de poticnire in fata lor. Daca copiii stiu ca parintii lor au facut astfel de lucruri, ei ar putea fi inclinati sa creada ca, din moment ce tata sau mama au facut-o, atunci si ei pot face la fel; pentru ca, la urma urmei, au iesit bine. Cat de atenti trebuie sa fim! Daca o persoana continua sa isi revada pacatele si sa vorbeasca despre ele, ne face sa ne intrebam daca le-a judecat cu adevarat. Astfel nu fac decat sa se mandreasca cu rusinea lor (Fil. 3:19).

Versetul al noualea descrie poetic frumusetea morala si demnitatea pe care o vor avea tinerii daca vor urma sfaturile parintilor lor. Cu toate acestea, persoana care nu-si va asculta parintii se indreapta spre neazuri.

Pericolul tovarasiilor rele (versetele 10-15)

"Fiul meu, daca niste pacatosi te vor ademini, nu te invoi. Daca vor zice: „Vino cu noi, sa pandim sange, sa intindem curse fara temei celui nevinovat; sa-i inghitim de vii, ca Locuinta mortilor; si intregi, ca pe cei care se coboara in groapa: vom gasi tot felul de averi scumpe, ne vom umple casele cu prada; arunca sortul tau printre noi: vom avea toti o punga“, fiul meu, sa nu pornesti la drum cu ei, fereste-ti piciorul de cararea lor; " (Prov. 1:10-15)

Al doilea lucru care trebuie invatat copiilor in casa este separarea de rau. Exista un mare pericol in a avea tovarasi rai, iar acest lucru trebuie sa fie invatat de la o varsta foarte frageda. Prin urmare, accentul acestei lectii vizeaza intelegerea influentei puternice a prietenilor.

Imaginea reprezentata aici este un grup de oameni de la coltul strazii care atrage un tanar sa li se alature intr-o activitate malefica. Problemele legate de presiunea colegilor erau la fel de reale acum 3000 de ani ca si astazi! S-ar putea sa nu fim ispititi intr-o forma atat de evidenta de rau ca cea descrisa aici, dar probabilitatea de a fi ispititi se va prezenta la un moment dat prin asocierea cu oameni care nu-L cunosc pe Domnul ca Mantuitor al lor. Lectia de aici, este sa spunem "Nu". Fiului i se spune: "Nu te invoi". A spune "Nu" poate fi dificil uneori, deoarece fiecare tanar doreste in mod natural sa fie acceptat. Va fi nevoie de caracter moral si de curaj. Curajul convingerii trebuie sa fie predat in casa.

Biblia spune: *"Sunt tovarasul tuturor celor care se tem de Tine si al celor care pazesc randuielile Tale."* (Ps. 119:63). In acest verset exista doua calificari pentru o buna tovarasie:

In primul rand, trebuie sa fim tovarasii celor care "se tem" de Domnul. Dovada ca ne temem de Dumnezeu este ca ne indepartam de rau (Prov. 14:16). Nu are sens sa vorbim despre temerea de Domnul daca nu ne vom desparti de rau (Luca 6:46; Ioan 14:15; 1 Petru 1:15-16).

Apoi, in al doilea rand, trebuie sa fim tovarasii celor care vor sa asculte de cele mai mici detalii ("precepte") ale Cuvantului lui Dumnezeu. Acestea sunt tipurile de prieteni pe care trebuie sa le avem. Toti ceilalti trebuie sa fie tinuti la distanta.

De ce este importanta separarea

Tinerii vor dori sa stie de ce trebuie sa umble separati de lume. Motivele separarii ar trebui sa le fie explicate pentru ca ei sa poata intelege in mod inteligent importanta de a merge pe o astfel de cale. Cand vor intelege de ce, vor fi mai inclinati sa faca acest lucru. Parintii nu pot spune doar: "Ei bine, fratii cred in separare". Adevarul este ca Dumnezeu crede in separare! El insista asupra ei ca mijloc de conservare pentru oamenii Sai. Se gaseste pe prima pagina a Bibliei noastre (Gen. 1:4) si continua sa fie subliniata pe tot parcursul Cuvantului pana la ultima pagina (Apoc. 22:11). Este vital ca toti cei din familie sa inteleaga acest principiu si este responsabilitatea parintilor sa il invete.

Parintii trebuie sa-si invete copiii separarea, nu atat spunandu-le, cat aratandu-le! Daca ei insisi nu umbla in separare, nu se pot astepta ca si copiii lor sa faca la fel. Daca Manoah si sotia sa urmau sa creasca un fiu nazireu evlavios, mama copilului trebuia sa traiasca ea insasi ca un nazireu! (Jud.

13:4-5, 13-14).

Ne-am putea întreba: "De ce avem nevoie de separare în viața noastră?".

1. Pentru că nu ne putem bucura de partașia cu Domnul și cu lumea în același timp! Va trebui să fie una sau alta. Cele două lucruri sunt total incompatibile (Iacov 4:4). 1 Ioan 2:15 spune: "*Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el*". Partașia și comuniunea cu Dumnezeu și Tatăl nostru trebuie să fie pretuite mai presus de orice altceva în viața noastră. Există numeroase exemple ale acestui aspect în Scriptură. Mireasa din Cantarea Cantarilor a încercat să se bucure de "Acela pe care îl iubește sufletul meu" în timp ce ea se liniștea și se plimba pe "drumuri mari" ale "strazilor" din "cetate", dar nu a funcționat. Ea a pierdut compania lui (Cantarea Cantarilor 3:1-2). Când Avraam a plecat în Egipt (o imagine a lumii), nu a avut altarul său, care ilustrează comuniunea cu Dumnezeu (Gen. 12:10; 13:4). El a învățat că nu putea să-L aiba pe Domnul și Egiptul în același timp.

2. Pentru că bucurându-ne de plăcerile și distracțiile lumii ne deteriorează afecțiunea pentru Hristos! Efraim s-a alăturat idolilor lumii (Os. 4:17) și s-a amestecat printre oamenii lumii ["popoarele"], (Os. 7:8) - și aceasta i-a îndepărtat inima de Domnul (Os. 4:11; 7:11). Copiii lui Israel au dorit să manance "castravetii, pepenii, prazul, ceapa și usturoiul" din Egipt, iar efectul a fost acela de a le seca gustul sufletului lor pentru "mana", care este o imagine a lui Hristos (Num. 11:5-6). Aceasta a adus slăbiciune în sufletele lor. Cei care se hrănesc cu distracțiile lumii au, în general, puțin interes pentru lucrurile Domnului. Lumea se strecoară în viața noastră ca o muchie subțire de cutit și, încet, dar sigur, deplasează afecțiunea noastră pentru Domnul și interesul nostru pentru lucrurile Lui.

3. Pentru că vom fi corupți și manjiti de caile și învățăturile morale ale lumii! Biblia spune: "*Nu vă amăgiți: Tovarasiile rele strică obiceiturile bune!*" (1 Cor. 15:33). Fie că ne place să recunoaștem sau nu, suntem afectați de cei cu care ne asociem. Cu toții ne influențăm unii pe alții într-un fel sau altul, așa cum spune Scriptura: "*Pentru că nici unul dintre noi nu trăiește pentru sine și nici unul nu moare pentru sine*" (Rom. 14:7). Copiii lui Israel au fost avertizați să nu se lege cu națiunile din țara Canaanului, pentru că acest lucru le va îndepărta cu siguranță inima de Domnul (Deut. 7:1-4). Asocierea cu lumea are un mod de a desensibiliza moralitatea cuiva. În Proverbe, suntem avertizați să nu ne împrietenim cu un om manios, pentru că, fără să vrem, "vom învăța caile lui" (Prov. 22:24-25; 13:20). Trăind în Sodoma, valorile morale ale lui Lot s-au deteriorat până la nivelul oamenilor din Sodoma. El și-a oferit fiicele oamenilor răi din oras! (Gen. 19:8).

4. Pentru că participarea la plăcerile lumii ne va face să ne pierdem discernământul! Atunci când se întâmplă acest lucru, vom fi atrași și mai mult în lucrurile lumii. Efraim s-a amestecat cu lumea și și-a pierdut puterea (spirituală), dar nu și-a dat seama de aceasta, pentru că devenise insensibil (Os. 7:8-9). Proverbele 23:29-35, avertizează asupra persoanei care își găsește plăcerea în vin (una din plăcerile ametoare ale lumii). Unul dintre rezultatele acestei plăceri este că atunci când oamenii bat pe astfel de persoană (pentru a-l corecta) el nu simte nimic! Samson s-a îndrăgostit de o femeie care nu era un copil al lui Dumnezeu (Dalila), și-a pierdut discernământul și a dezvăluit secretul său de Nazireu. El "nu a știut" că puterea lui a dispărut de la el (Jud. 16:20). Este foarte solemn să

observam ca, atunci cand babilonienii (o imagine a lumii) au cucerit poporul lui Dumnezeu in tara lui Israel, i-au scos ochii lui Zedechia (2 Imp. 25:7). Acest lucru vorbeste despre pierderea discernamantului.

5. Pentru ca umblam in partasie cu lumea ne vom pierde puterea in marturie! Crestinul care umbla in despartire de lume va da o marturie puternica lumii (Fapte 4:33). Dar daca umbla in partasie cu lumea, el isi pierde puterea de a da marturie in fata ei. Din nou, Lot este un exemplu. El a trait in Sodoma si, cand a cautat sa dea marturie ginerilor sai, marturia lui "parea ca a unuia care glumeste" (Gen. 19:14). Ei au crezut ca nu era serios si, astfel, nu l-au ascultat.

Doua parti ale separarii noastre

Simpla cunoastere a adevarului separarii, oricat de clar si de usor de inteles le-ar fi prezentat copiilor nostri, nu le va da, in sine, puterea de a merge pe aceasta cale. Daca este vorba doar de o lista de lucruri pe care nu ar trebui sa le facem, s-ar putea ca ei sa se revolte impotriva ei. Ea va fi vazuta ca fiind un lucru arid si legal care nu face decat sa impiedice o persoana sa se distreze. Acest lucru se datoreaza faptului ca o viata golita de mondenitati este inca goala si are nevoie de ceva care sa o umple. Inima trebuie sa fie umpluta de ceva potrivit - Hristos. Daca nu ne bucuram de Hristos, separarea va fi un lucru monoton. Nu ceea ce stie cineva ii controleaza viata - ci ceea ce ii place.

Prin urmare, este necesar sa prezentam familiei cele doua parti ale separarii - separarea noastra pentru Domnul si separarea noastra de lume. Acest lucru este vazut in mai multe locuri din Cuvantul lui Dumnezeu. De exemplu, copiii lui Israel trebuiau sa calatoreasca departe de Ramses (Egipt), ceea ce aduce in fata noastra separarea de lume (Ex. 12:37), dar trebuiau, de asemenea, sa-si predea primul nascut Domnului, ceea ce vorbeste despre separarea noastra pentru Dumnezeu (Ex. 13:1-2). Un alt exemplu este cel al nazireului care trebuia sa se desparta "pentru Domnul", dar si "de vin si de bautura tare" etc. (Num. 6:2-3). Se vede din nou in imbracamintea pe care "femeia virtuoasa" o facea pentru familia ei. Ea si-a imbracat familia in stacojiu (Prov. 31:21). Aceasta vorbeste despre o separare interioara pentru Dumnezeu si o separare exterioara fata de elementele lumii. Daca ne-am separat pentru Domnul si ne gasim bucurandu-ne de partasia cu El, calea separarii de lume nu va fi dificila; va fi o libertate fericita. Cu cat umblam mai mult cu Dumnezeu si avem partasie cu El, cu atat mai mult vom vedea adevaratul caracter al lumii si nu o vom dori. Vom vedea lumea asa cum o vede Dumnezeu - asa cum este prezentata in Cuvantul lui Dumnezeu - ca pe un dusman al sufletelor noastre care ne poate strica bucuria de a ne bucura de Hristos.

Este uimitor faptul ca unul dintre tipurile de separare de rau din Bibliile noastre este Sarbatoarea Azimilor (Ex. 12:15-17). Se numeste o sarbatoare! Cand te gandesti la un ospat, te gandesti la o experienta fericita, plina de bucurie. Aceasta convocare sfanta nu este prezentata ca fiind arida si plictisitoare - ci ca o experienta fericita si satisfacatoare - un ospat!

Prin urmare, in casa trebuie sa existe arderea de tot (imagine a lui Hristos) - Hristos ca obiect central pus in fata copiilor. Aceasta este partea de separare care este pentru Domnul. Manoah este

exemplul nostru (Jud. 13:19-23). El avea in casa lui mireasma jertfei Domnului. Aceasta a fost atmosfera in care el si sotia sa si-au crescut fiul lor nazireu (Samson) pentru Domnul.

Intelepciunea striga afara (versetele 20-23)

Parintii se intorc sa vorbeasca despre intelepciunea care striga fara de veste "pe strazi" (vs. 20-23). Fiul trebuia sa invete din sfaturile lor intelepte, dar trebuia sa invete si din observarea cailor "celor simpli" din lume. Aceasta este "invatatura intelepciunii" (vs. 3), in care cineva invata din observarea esecurilor altora.

"Intelepciunea", in aceasta prima sectiune a Proverbelor, este personificata. Vom vedea in capitolul 8 ca este o persoana divina, Fiul lui Dumnezeu insusi. El este prezentat in forma feminina pentru ca trebuie sa ne apucam de Intelepciune cu afectiune.

Dezastrul neglijarii intelepciunii (versetele 24-33)

In ultima parte a capitolului, vedem ca intelepciunea poate fi invatata intr-un al treilea mod - in scoala batailor grele (vs. 24-33). Nu este recomandabil, dar putem invata prin disciplinele guvernamentale ale lui Dumnezeu in viata noastra, dar este foarte dureros.

Parintii vorbesc despre consecintele dezastruoase ale refuzului sfatului Intelepciunii. Este important sa ne instruim copiii, nu numai in ceea ce priveste caracterul lumii, ci si in ceea ce priveste sfarsitul trist al celor care ii urmeaza cursul. Daca ei inteleg acest lucru, nu vor invidia astfel de oameni, ci, dimpotriva, ii vor compatimi (Prov. 23:17; 24:1; Ps. 37:1).

Cu toate acestea, unii crestini increzatori in ei insisi cred ca se pot descurca fara Intelepciune, dar in cele din urma platesc pretul pentru asta. Fiecare om este liber sa faca propriile alegeri in viata, dar nu suntem liberi sa alegem consecintele alegerilor noastre. Acesta este un avertisment solemn pentru cei care cred ca pot merge impreuna cu lumea si nu pot fi afectati de ea. Nu ca Dumnezeu va "rade" literalmente de nenorocirea nebunilor (vs. 26); este mai degraba rasul justitiei poetice. Ideea este ca, daca incalci anumite principii ale lui Dumnezeu, ele vor ajunge in cele din urma sa rada de tine. Nebunii vor culege inevitabil recolta nebuniei lor (Gal. 6:7-8). "*Deci vor manca din rodul cailor lor*" (vs. 31). "Bunastarea" ["multumirea"] nebunilor ii va distruge in cele din urma (vs. 32). Fie ca noi sa fim avertizati!

clickbible.org